

Ročník 1979

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 23

Vydána dne 8. listopadu 1979

Cena

OBSAH:

113. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon o zemědělské dani
 114. Usnesení Federálního shromáždění o schválení zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění
 115. Nařízení vlády Slovenské socialistické republiky o Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě
 116. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Irácké republiky o vzájemném osvobození zisku a příjmu československého a iráckého leteckého podniku a jejich zaměstnanců od daní
 117. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Řecké republiky o mezinárodní silniční dopravě
 118. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Nicecké dohodě o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, revidované ve Stockholmu dne 14. července 1967 a v Ženevě dne 13. května 1977
 119. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Obchodní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou republiky Mali
 120. Vyhláška Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj o prostorové identifikaci informací
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

113

ZÁKON

ze dne 25. října 1979,

kterým se mění a doplňuje zákon o zemědělské dani

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 103/1974 Sb., o zemědělské dani, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 74/1977 Sb.), se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 se vypouští ustanovení písmena c).

2. § 5 odst. 2 písm. a) zní:

„a) pozemky patřící k rodinným domkům, jakož i zahrady členů jednotných zemědělských družstev, které souvisejí s pozemkem, na němž je obytná budova, nebo jsou v zastavěné části

obce,^{3a)} činí-li jejich úhrnná výměra mimo zastavěnou plochu nejvýše 800 m²“.

3. V § 5 odst. 2 vypouští ustanovení písmena c).

4. § 8 písm. b) zní:

„b) státní statky, státní hospodářské organizace vojenských lesů a statků, státní hospodářské organizace výzkumné a vývojové základny zemědělské výroby a zemědělských služeb a další státní hospodářské organizace odvětví zemědělství a výživy určené federálním ministerstvem financí v dohodě s příslušným ministerstvem financí republiky.“.

5. V § 12 odst. 1 písm. b) se vypouštějí slova:

„přidělených do fondu výstavby“.

6. § 12 odst. 2 písm. b) zní:

„b) přírázky k úplatě za vypouštění odpadních vod.“

7. V § 13 odst. 1 se vypouští ustanovení písmena b).

8. § 14 včetně nadpisu zní:

„§ 14

Sazba daně

(1) Sazba daně, s výjimkou podle odstavce 4, ze základu daně

při rentabilitě %	činí %
do 5	0
nad 5 do 15	0 +2,— a
nad 15 do 20	20,— +1,9 a
nad 20 do 25	29,5 +1,5 a
nad 25 do 30	37,— +1,2 a
nad 30 do 35	43,— +0,9 a
nad 35 do 40	47,5 +0,7 a
nad 40 do 48	51,— +0,5 a
nad 48	55,—

(2) Rentabilita se vypočítává s přesností na setiny jako poměr bilančního zisku sníženého o zaplacenou daň z pozemků a zvýšeného o připočitatelnou položku podle § 12 odst. 1 písm. a) k nákladům celkem sníženým o připočitatelnou položku podle § 12 odst. 1 písm. a) a zvýšeným o hodnotu nakoupených zvířat.

(3) Činitel „a“ se rovná procentu rentability přesahujícímu spodní hranici příslušného pásma daně s přesností na setiny.

(4) Sazba daně u organizací zemědělského zásobování a nákupu, strojních a traktorových stanic, opraven zemědělských strojů, generálních ředitelství, sdružení státních hospodářských organizací a poplatníků v likvidaci činí 50 % ze základu daně; po ukončení likvidace 50 % z případného likvidačního přebytku.“.

9. § 15 a 16 včetně nadpisu se vypouštějí.

10. Část třetí se vypouští.

11. § 27 včetně nadpisu zní:

„§ 27

Poplatníci

Příspěvek na sociální zabezpečení (dále jen „příspěvek“) odvádějí organizace zemědělského zásobování a nákupu, státní hospodářské organizace vojenských lesů a statků, generální ředitelství a sdružení státních hospodářských organizací, pokud alespoň polovina podřízených, popřípadě sdružených organizací má povinnost odvádět příspěvek podle tohoto zákona. Federální ministerstvo financí může v dohodě s příslušným ministerstvem financí republiky stanovit, které další organizace určené v § 8 za poplatníky daně ze zisku odvádějí příspěvek.“.

12. § 28 odst. 1 zní:

„(1) Základem příspěvku je objem mzdových prostředků zúčtovaný v běžném roce k výplatě, snížený o odměny uvedené v odstavci 3.“.

13. V § 28 se vypouští odstavce 2.

14. § 29 včetně nadpisu zní:

„§ 29

Sazba příspěvku

Sazba příspěvku činí 10 % ze základu.“.

15. § 31 písm. b) zní:

„b) pracovníci a členové socialistických zemědělských organizací, státních organizací, které plní vědeckovýzkumné úkoly a úkoly výuky pro odvětví zemědělství, vojenských lesů a statků, státních organizací lesního a vodního hospodářství, školních lesních podniků vysokých škol a státních hospodářství lesnických škol a učilišť z příjmů ze zemědělské výroby na pozemcích, které jim byly těmito organizacemi přenechány do dočasného užívání; osvobození se však nevztahuje na příjmy z pěstování zvláštních kultur a ze specializované živočišné výroby;“.

16. V § 40 odst. 2, v § 41 odst. 4 a v § 48 odst. 4 se vypouštějí slova:

„daň z překročení mezd a odměn“.

17. V § 45 odst. 2 písm. e) se vypouštějí slova: „včetně zvýšení za nezemědělskou činnost“.

18. § 46 se vypouští.

19. V § 55 se vypouští odstavec 1.

20. § 56 odst. 2 písm. d) zní:

„d) rozhodnout o způsobu zdanění ve sporných případech a u nově vzniklých organizací země-

^{3a)} § 36 odst. 2 písm. b) zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví.

dělské výroby a zemědělských služeb a dále u státních hospodářských organizací v odvětví zemědělství a výživy, u nichž došlo k výrazné změně ekonomických podmínek, rozhodnout o tom, zda budou platit daň ze zisku podle § 14 odst. 1 nebo odst. 4;“.

21. V § 57 se vypouští v citaci § 15, § 18, § 19, § 22, § 23, § 26.

22. § 59 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„(4) Poplatníci uvedení v § 45 odst. 1, kteří vykážali za rok 1979 rentabilitu podle § 14 odst. 1 nižší než 5,01 %, neplatí v roce 1980 zálohy na daň ze zisku a případnou daň vyrovnají ve lhůtě pro podání přiznání.“.

23. § 61 odst. 5 zní:

„(5) Státní hospodářské organizace zemědělské výroby a zemědělských služeb, které nemají povinnost platit příspěvek na sociální zabezpečení, jednotná zemědělská družstva, společné zemědělské podniky a meliorační družstva se osvobozují od plnění pojistného nemocenského pojištění.¹⁶⁾“.

Čl. II

Přílohy č. 1 a č. 2 k zákonu č. 103/1974 Sb., o zemědělské dani, se nahrazují novými přílohami č. 1 a č. 2 uvedenými v příloze tohoto zákona.

Čl. III

(1) Daň z pozemků a daň z příjmů občanů ze zemědělské výroby podle tohoto zákona se vyměří poprvé na rok 1980 podle stavu k 1. lednu 1980. Příjmy z pěstování zvláštních kultur a ze specializované živočišné výroby se zdaní podle výše dosažené v roce 1979.

(2) Daň ze zisku a příspěvek podle tohoto zákona se vyměří poprvé za kalendářní rok 1980.

(3) Zrušují se:

čl. 4 odst. 2, čl. 6 bod 19 a 20, čl. 10 odst. 2, čl. 11, čl. 12, čl. 13 vyhlášky federálního ministerstva financí č. 106/1974 Sb., kterou se provádí zákon o zemědělské dani.

(4) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1980.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

¹⁶⁾ § 57 zákona č. 54/1985 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců.

Příloha č. 1 k zákonu č. 113/1979 Sb.

Sazebník daně z pozemků

Třída	Sazba daně na 1 ha zemědělské půdy v Kčs	Přírodní stanoviště ¹⁷⁾
1	1500	ČMt 14, ČM 15
2	1300	ČMt 9, ČM 1
3	1100	ČMt 15
4	1000	ČMt 1, ČM 2, HM 1
5	900	ČM 12
6	800	ČMt 2, HM 2
7	750	ČMt 8, ČM 3
8	700	ČMt 3, ČMt 6, ČM 13
9	650	ČMt 4, ČMt 18, HMt 1
10	600	ČMt 12, ČM 4, ČM 5, HM 3
11	550	HM 5
12	500	ČM 6, ČM 7, ČM 14, ČMt 10, ČMt 17
13	400	ČMt 13, ČM 9, ČM 10, HM 4
14	350	ČM 8, HM 6, HM 8, HM 14
15	300	ČMt 7, HMt 7
16	250	ČMt 5, ČMt 11, HMt 2, HM 15, P 1
17	150	ČMt 23, ČM 11, HM 7, HM 10, P 2, P 3, P 9
18	100	HM 13, P 19
19	50	HM 9, HM 11
20	—	ČMt 18 až 22, HMt 3 až 6, 8 až 13, HM 12, 16 až 24, P 4 až 8, 10 až 18, 20 až 31, V 1 až 16 H 1 až 17

¹⁷⁾ Jednotlivá přírodní stanoviště jsou zařazena do těchto skupin:

- I. černozemní velmi teplé oblasti (ČMt 1 až 23)
 - II. černozemní oblasti (ČM 1 až 15)
 - III. hnědozemní teplé oblasti (HMt 1 až 13)
 - IV. hnědozemní oblasti (HM 1 až 24)
 - V. hnědých půd pahorkatin (P 1 až 31)
 - VI. hnědých půd vrchovin (V 1 až 18)
 - VII. hnědých a podzolených půd horských oblastí (H 1 až 17)
- Číslo v jednotlivých skupinách vyjadřují rozdílné klimatické a terénní podmínky.

Příloha č. 2 k zákonu č. 113/1979 Sb.

Průměrné normy výnosnosti na 1 ha zemědělské půdy

Skupina	Přírodní stanoviště ¹⁸⁾	Průměrná norma výnosnosti v Kčs
I.	ČMt 1, 2, 9, 14, 15 ČM 1, 2, 12, 15 HM 1, 2	5000
II.	ČMt 3 až 8, 10 až 13, 16, 17, 23 ČM 3 až 11, 13, 14 HMT 1, 2, 7 HM 3 až 11, 13, 14, 15 P 1 až 3, 9, 19	4000
III.	ČMt 18 až 22 HMT 3 až 6, 8 až 13 HM 12, 16 až 24 P 4 až 8, 10 až 14, 16, 17, 18, 20 až 27 V 1 až 4, 7, 8, 10 až 13 H 1, 7 až 10	3000
IV.	P 15, 28 až 31 V 5, 6, 9, 14 až 18 H 2 až 6, 11 až 17	2200

¹⁸⁾ Označení přírodních stanovišť je uvedeno v příloze č. 1.**114****USNESENÍ****Federálního shromáždění**

ze dne 25. října 1979

o schválení zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění

Federální shromáždění Československé socialistické republiky schvaluje podle čl. 58 odst. 4 ústavního zákona o československé federaci zákonné opatření předsednictva Federálního shromáždění ze dne 19. července 1979 č. 76 Sb., o zvýšení důchodů.

Indra v. r.

115**NAŘÍZENÍ VLÁDY****Slovenské socialistické republiky**

ze dne 3. října 1979

o Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě

Vláda Slovenské socialistické republiky nařizuje podle § 32 odst. 2 zákona č. 19/1966 Sb., o vysokých školách:

kultu Univerzity Komenského v Bratislavě a Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Komenského v Bratislavě.

§ 1

Přírodovědecká fakulta Univerzity Komenského v Bratislavě se rozděluje na Přírodovědeckou fa-

§ 2

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. září 1980.

Prof. JUDr. Colotka v. r.

116**VYHLÁŠKA****ministra zahraničních věcí**

ze dne 15. května 1979

**o Smlouvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Irácké republiky
o vzájemném osvobození zisku a příjmu československého a iráckého leteckého podniku
a jejich zaměstnanců od daní**

Dne 7. prosince 1977 byla v Bagdádu podepsána Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Irácké republiky o vzájemném osvobození zisku a příjmu československého a iráckého leteckého podniku a jejich zaměstnanců od daní.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Smlouva vstoupila podle svého článku 5 v platnost dnem 5. února 1979.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

První náměstek:

Ing. Knížka v. r.

S M L O U V A**mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Irácké republiky
o vzájemném osvobození zisku a příjmu československého a iráckého leteckého podniku
a jejich zaměstnanců od daní**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Irácké republiky,

přejíce si uzavřít smlouvu o vzájemném osvobození zisku a příjmu československého a iráckého leteckého podniku a jejich zaměstnanců od daní, se dohodly takto:

Článek 1

Výrazy použité v této smlouvě mají dále uvedený význam:

1. Leteckým podnikem se rozumí podnik letecké dopravy určený každou smluvní stranou k provádění mezinárodních leteckých služeb, dohodnutých v Dohodě o letecké dopravě mezi Československou republikou a Iráckou republikou, podepsané v Praze 11. března 1960, nebo v pozdější dohodě, která ji nahradí.

2. Prováděním letecké dopravy se rozumí letecká doprava osob, zvířat, zboží a poštovních zásilek prováděná leteckým podnikem kterékoliv smluvní strany na obchodním základě vlastními nebo najatými letadly nebo letadly v charteru.

Článek 2

Každá smluvní strana osvobodí ve své zemi letecký podnik druhé smluvní strany od všech daní ze zisku a z příjmu, které byly dosaženy z provádění letecké dopravy.

Článek 3

1. Každá smluvní strana osvobodí ve své zemi úředníky a zaměstnance leteckého podniku druhé smluvní strany od všech daní z jejich příjmu ze služného, mezd, jiných odměn a platů, které pobírají za svoji služební činnost vykonávanou v leteckém podniku.

2. Osvobození zmíněné v odstavci 1 se neposkytne, jestliže úředník nebo zaměstnanec má bydliště ve státě, na jehož území vykonává svoji služební činnost, a je státním občanem tohoto státu, nebo získal bydliště v tomto státě nikoli jen za účelem výkonu této činnosti.

Za vládu
Československé socialistické republiky:
Miroslav Jirásk a v. r.

Článek 4

Vzájemné osvobození upravené touto smlouvou se vztahuje pouze na letecký podnik kterékoliv smluvní strany a nezahrnuje společnosti, na kterých je zúčastněna některá smluvní strana mimo území své země.

Článek 5

Tato smlouva nabude platnosti dnem, kdy si smluvní strany vzájemně písemně oznámí, že Smlouva byla schválena podle jejich příslušných ústavních předpisů. Ustanovení článků 2 a 3 této smlouvy se použijí na všechny zisky a příjem, které byly dosaženy od 1. ledna 1964.

Článek 6

Žádosti o vrácení daně vybrané v rozporu v ustanovení této smlouvy musí být podány u příslušného úřadu státu, který vybral daň, během šesti měsíců po uplynutí kalendářního roku, ve kterém Smlouva nabyla platnosti.

Článek 7

Tato smlouva zůstane v platnosti po dobu pěti roků a bude automaticky prodlužována vždy o totéž období, dokud ji jedna ze smluvních stran písemně nevypoví šest měsíců před uplynutím doby její platnosti. V takovém případě Smlouva pozbude účinnosti, pokud jde o zisky a příjem, které budou dosaženy počínaje 1. lednem kalendářního roku, který následuje po roce, ve kterém byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Bagdádě dne 7. prosince 1977 ve dvou vyhotoveních, každé v českém, arabském a anglickém jazyce, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost. V případě pochybností o výkladu ustanovení této smlouvy bude rozhodující text anglický.

Za vládu
Irácké republiky:
Radgib Fahmy v. r.

117

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 20. června 1979

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Řecké republiky
o mezinárodní silniční dopravě**

Dne 6. června 1977 byla v Athénách podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Řecké republiky o mezinárodní silniční dopravě.

Dohoda vstoupila na základě svého článku 18 odstavce 1 v platnost dnem 17. ledna 1979.

Český překlad textu Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Řecké republiky
o mezinárodní silniční dopravě**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Řecké republiky

vedeny přáním rozvíjet přátelské vztahy mezi oběma zeměmi v souladu se Závěrečným aktem Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě (Helsinky 1975) a

usnadnit mezinárodní silniční dopravu mezi oběma státy a tranzitem jejich územím

se dohodly takto:

I

Přeprava cestujících**Článek 1**

Veškerá přeprava cestujících autobusy nebo autokary mezi oběma státy nebo tranzitem jejich územím podléhá povolovacímu řízení kromě přeprav uvedených v článku 4.

1. Pravidelné linky mezi oběma státy nebo tranzitem jejich územím se schvalují společnou dohodou příslušných orgánů smluvních stran na základě vzájemnosti.

2. Příslušné orgány smluvních stran vydávají povolení pro úsek linky na území svého státu.

3. Podmínky pro vydávání povolení budou určeny vzájemnou dohodou příslušných orgánů smluvních stran.

4. Pojem „autobus“ nebo „autokar“ je definován jako prostředek dopravy cestujících určený pro přepravu více než osmi sedících cestujících vyjma řidiče.

Článek 2

Žádost o povolení musí být předložena příslušným orgánům státu, kde je vozidlo evidováno, nejpozději tři měsíce před předpokládaným termínem zahájení přepravy. K žádosti o povolení je třeba přiložit nezbytné doklady o splnění podmínek uvedených v článku 1, odst. 3. Příslušné orgány smluvních stran jsou oprávněny požadovat v případě potřeby další údaje.

Článek 3

Pro příležitostné přepravy cestujících, kromě přeprav uvedených v článku 4, se vyžaduje povolení příslušných orgánů druhé smluvní strany. Tato povolení vydávají příslušné orgány státu, kde je vozidlo evidováno. Nezbytná opatření k provedení povolovacího řízení budou dohodnuta příslušnými orgány smluvních stran.

Článek 4

Příležitostné přepravy cestujících autobusy nepodléhají povolovacímu řízení ve všech případech, kdy jsou přepravovány tytéž osoby stejným vozidlem:

- a) v případě okružních jízd, kdy místa odjezdu a příjezdu leží na území státu, kde je vozidlo evidováno;
- b) v případě jízd, u nichž místo odjezdu leží na území státu, kde je vozidlo evidováno, a místo příjezdu na území druhé smluvní strany, pod podmínkou, že vozidlo — kromě zvláštního povolení — se vrací prázdné na území státu, kde je evidováno;
- c) v případě tranzitních jízd při příležitostných přepravách.

II

Přeprava nákladů

Článek 5

1. Přeprava nákladů mezi územími obou smluvních stran nebo tranzitem územím druhé smluvní strany podléhá povolovacímu řízení.

2. Počet povolení bude určován ročně vzájemnou dohodou mezi příslušnými orgány smluvních stran.

3. Příslušné orgány každé smluvní strany předají dohodnutý počet povolení příslušným orgánům druhé smluvní strany.

4. Povolení k přepravě jsou vydávána dopravcům příslušnými orgány státu, kde je vozidlo evidováno.

5. Provádění přepravy z území druhé smluvní strany do kterékoliv třetí země a zpět je dovoleno na zvláštní povolení udělené druhou smluvní stranou.

6. Z povolovacího řízení jsou vyňaty přepravy:

- a) leteckých zásilek při odklonu leteckých služeb;
- b) stěhovaných svršků;
- c) předmětů pro veletrhy a výstavy;
- d) uměleckých předmětů a uměleckých děl;
- e) materiálu (včetně zvířat) pro umělce, zábavní vystoupení, cirkusové skupiny, revuální a podobná vystoupení;
- f) materiál pro divadelní, hudební a sportovní vystoupení (včetně přepravy závodních koní, vozidel a lodí);
- g) poškozených vozidel;
- h) živých zvířat (s výjimkou jatečního dobytka);
- i) mrtvol;
- j) k poskytnutí pomoci při katastrofách.

III

Všeobecná ustanovení

Článek 6

Příslušné orgány smluvních stran vydávají povolení pro přepravu osob a přepravu nákladů podle této dohody pouze dopravcům, kteří jsou podle svých vnitrostátních předpisů oprávněni k provádění mezinárodní přepravy.

Článek 7

Dopravci jednoho státu nesmí provádět přepravy mezi dvěma místy na území druhého státu.

Článek 8

1. V případě přepravy, kdy hmotnost, popřípadě rozměry použitého vozidla nebo přepravovaného nákladu překračují maximální hmotnost, popřípadě rozměry přípustné na území smluvní strany, je nutné zvláštní povolení vydané příslušným orgánem této smluvní strany.

2. K provedení přepravy nebezpečného zboží se vyžaduje zvláštní povolení vydané příslušným orgánem druhé smluvní strany.

Článek 9

Způsob výměny požadované dokumentace a statistických údajů bude určen vzájemnou dohodou příslušných orgánů smluvních stran.

Článek 10

Povolení k přepravě i další doklady předkládané touto dohodou se musí nacházet ve vozidle a musí být předloženy kdykoliv na požádání příslušných kontrolních nebo celních orgánů.

Článek 11

V případě porušení ustanovení této dohody na území jedné z obou smluvních stran učiní příslušné orgány státu, kde je vozidlo evidováno, opatření podle vnitrostátních předpisů a informují o tom příslušné orgány druhé smluvní strany.

Článek 12

Nákladní silniční vozidla, včetně přívěsů a návěsů, evidovaná na území každé ze smluvních stran a používaná při přepravách předpokládaných touto dohodou, budou vzata na území druhé smluvní strany do dovozního záznamního oběhu na základě platných ustanovení vnitrostátního právního řádu dotyčné strany.

Článek 13

1. Pohonné látky v nádržích vozidel zabudovaných výrobcem jsou osvobozeny od celních poplatků i všech daní a dávek.

2. Dočasně jsou osvobozeny od celního poplatku a dovozního povolení osobní potřeby osádky, jejichž

množství a druh odpovídá poměrům a délce cesty, jakož i nezbytné nářadí k opravám vozidel.

3. Náhradní díly dovezené k opravě vozidel již dříve přivezených dočasně podle článku 12, jsou dočasně osvobozeny od poplatků a daní, jakož i od veškerých dovozních zákazů a omezení.

Nahrazené součásti musí být znovu vyvezeny nebo zničeny pod celním dohledem.

Článek 14

V případech, které nejsou upraveny ustanoveními této dohody nebo ustanoveními mezinárodních úmluv, jimiž jsou obě smluvní strany vázány, se použije vnitrostátních předpisů každého z obou států.

Článek 15

1. Přepravy cestujících a přepravy nákladů prováděné dopravci jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany podle článků 1, 3, 4 a 5 jsou osvobozeny od všech daní a poplatků na území druhé smluvní strany, s výjimkou poplatků za vydání povolení nad stanovený kontingent, jak uvedeno v článku 5.

2. Vozidla, jimiž se tyto přepravy provádějí, jsou osvobozena od daní, poplatků nebo jiných dávek vybíraných z vozidel a jejich provozu na území druhé smluvní strany.

Toto osvobození se nevztahuje na poplatky vybírané za použití silnic a mostů.

Za vládu
Československé socialistické republiky:
Ing. Bohuslav Chboupek v. r.

Článek 16

1. Smluvní strany si sdělí navzájem, které orgány jsou příslušné pro řešení problémů týkajících se provádění této dohody.

2. Všechny problémy, které vzniknou z výkladu a provádění této dohody, budou smluvní strany řešit jednáním a konzultacemi.

Článek 17

K projednání otázek vyplývajících z provádění této dohody bude zřízena Smíšená komise složená ze zástupců příslušných orgánů obou smluvních stran. Tato komise se bude scházet na žádost jedné nebo druhé smluvní strany střídavě na území každého státu.

IV

Závěrečná ustanovení

Článek 18

1. Tato dohoda podléhá schválení podle vnitrostátních předpisů obou států.

2. Tato dohoda vstoupí v platnost dnem výměny not o splnění podmínek uvedených v odstavci 1.

3. Tato dohoda zůstává v platnosti po dobu jednoho roku a poté bude mlčky prodlužována z roku na rok, pokud její platnost nebude ukončena jednou ze smluvních stran písemnou výpovědí 3 měsíce před uplynutím kalendářního roku.

Dáno v Athénách dne 6. června 1977
ve dvou původních vyhotoveních v jazyce anglickém.

Za vládu
Řecké republiky:
Dimitri S. Bitsios v. r.

118

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 9. července 1979

**o Niceské dohodě o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek
ze dne 15. června 1957, revidované ve Stockholmu dne 14. července 1967
a v Ženevě dne 13. května 1977**

Dne 13. května 1977 byla v Ženevě sjednána nová revize Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957 revidované ve Stockholmu dne 14. července 1967.

Listina o přístupu Československé socialistické republiky k nové revizi Dohody byla uložena u ge-

nerálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví dne 13. září 1978.

Nová revize Dohody vstoupila v platnost na základě svého článku 9 dnem 8. února 1979 a tímto dnem vstoupila rovněž v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

Český překlad nové revize Dohody se vyhláší současně.

První náměstek:

Ing. Knížka v. r.

NICESKÁ DOHODA

**o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957,
revidovaná ve Stockholmu dne 14. července 1967 a v Ženevě dne 13. května 1977**

Článek 1

**Utvoření Zvláštní unie;
přijetí mezinárodního třídění;
definice a jazyky třídění**

1. Státy, které jsou vázány touto dohodou, tvoří Zvláštní unii a přijímají společné třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek (dále jen „třídění“).

2. Třídění obsahuje:

- I. seznam tříd, k němuž jsou v případě potřeby připojeny vysvětlivky;
- II. abecední seznam výrobků a služeb (dále jen „abecední seznam“) s označením třídy, do které se zařazuje každý výrobek nebo služba.

3. Třídění se skládá:

- I. z třídění, které bylo vydáno v r. 1971 Mezinárodním úřadem duševního vlastnictví (dále jen „Mezinárodní úřad“) uvedeným v Úmluvě zří-

zující Světovou organizací duševního vlastnictví, přičemž vysvětlivky k seznamu tříd, obsažené v této publikaci, se považují za prozatímní a za doporučené do té doby, dokud nebudou zavedeny Výborem znalců, o němž se zmiňuje článek 3;

- II. ze změn a doplňků, které v souladu s článkem 4, odstavcem 1 Niceské dohody ze dne 15. června 1957, revidované ve Stockholmu dne 14. července 1967, nabyly platnosti před vstupem v účinnost tohoto znění;

- III. ze změn, které budou prováděny později na základě článku 3 tohoto znění a které nabudou platnosti v souladu s článkem 4, odstavcem 1 tohoto znění.

4. Třídění je vyhotoveno v jazyku anglickém a francouzském, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

5. a) Třídění, o němž se zmiňuje odstavec 3. I., jakož i změny a doplňky uváděné v odstavci 3. II., které nabyly platnosti před datem,

k němuž je toto znění otevřeno k podpisu, je obsaženo v jediném autentickém exempláři, vyhotoveném ve francouzském jazyce, uloženém u generálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví (dále jen „generální ředitel“ a „Organizace“). Změny a doplňky uváděné v odstavci 3. II., které nabudou platnosti po datu, k němuž je toto znění otevřeno k podpisu, se rovněž ukládají u generálního ředitele, a to v jednom autentickém exempláři, vyhotoveném ve francouzském jazyce.

- b) Anglické znění textů uvedených pod písmenem a) pořídí Výbor znalců, o němž se zmiňuje článek 3, ihned poté, co toto znění Dohody nabude platnosti. Jeho autentický exemplář bude uložen u generálního ředitele.
- c) Změny uvedené v odstavci 3. III. se ukládají u generálního ředitele, a to v jediném autentickém exempláři, vyhotoveném ve francouzském a anglickém jazyce.

6. Generální ředitel po konzultaci zainteresovaných vlád požizuje buď na základě překladu navrženého těmito vládami, nebo jiným způsobem, nemajícím finanční důsledky na rozpočet Zvláštní unie nebo pro Organizaci, oficiální texty třídění v německém, arabském, španělském, italském, portugalském a ruském jazyce a v dalších jazycích, které určí Shromáždění, o němž se zmiňuje článek 5.

7. V abecedním seznamu je u každého názvu výrobku nebo služby uvedeno pořadové číslo příslušící jazyku, v němž je seznam pořizen.

- I. Jde-li o abecední seznam vyhotovený v jazyce anglickém, je uvedeno též pořadové číslo, které též název má v abecedním seznamu pořizeném v jazyce francouzském a naopak.
- II. Jde-li o abecední seznam pořizený v souladu s odstavcem 6., je uvedeno též pořadové číslo, které má též název v abecedním seznamu pořizeném v jazyce francouzském nebo v abecedním seznamu pořizeném v jazyce anglickém.

Článek 2

Právní dosah a použití třídění

1. S výhradou závazků uložených touto dohodou je dosah třídění takový, jaký mu přiznává každý stát Zvláštní unie. Zejména pak mezinárodní třídění nezavazuje státy Zvláštní unie, ani pokud jde o posouzení rozsahu ochrany známky, ani pokud jde o uznání známek služeb.

2. Každý ze států Zvláštní unie si vyhrazuje možnost použít třídění buď jako systému hlavního nebo systému pomocného.

3. Příslušné úřady států Zvláštní unie uvádějí v úředních listinách a úředních publikacích o zápisech známek čísla tříd třídění, do nichž patří výrobky nebo služby, pro něž se známka zapisuje.

4. Skutečnost, že v abecedním seznamu se uvádí určitý název, se nijak nedotýká práv, která mohou existovat k tomuto názvu.

Článek 3

Výbor znalců

1. Je zřízen Výbor znalců, v němž je zastoupen každý stát Zvláštní unie.

2. a) Generální ředitel Organizace může, a na žádost Výboru znalců je povinen, pozvat státy, které nejsou členy Zvláštní unie, avšak jsou členy Organizace nebo jsou smluvní stranou Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, aby se na zasedání Výboru znalců daly zastupovat pozorovateli.

b) Generální ředitel pozve mezivládní organizace, které se specializují na obor známek, a mezi nimiž alespoň jedna je z členských států zúčastněných na této dohodě, aby se na zasedání Výboru znalců daly zastupovat pozorovateli.

c) Generální ředitel může, a na žádost Výboru znalců je povinen, pozvat zástupce jiných mezivládních organizací a mezinárodních nevládních organizací, aby se zúčastnili těch rozprav, které je zajímají.

3. Výbor znalců:

- I. rozhoduje o změnách, které se mají provést v třídění;
- II. obrací se na státy Zvláštní unie s doporučeními, jejichž smyslem je usnadnit používání třídění a rozšířit jeho jednotné uplatnění;
- III. činí jakákoliv jiná opatření, která — aniž by měla finanční důsledky na rozpočet Zvláštní unie nebo pro Organizaci — jsou takové povahy, že mohou usnadnit využití třídění v rozvojových státech;
- IV. je oprávněn zřizovat podvýbory a pracovní skupiny.

4. Výbor znalců schvaluje svůj jednací řád. Tento řád poskytuje možnost mezivládním organizacím zmíněných v odstavci 2., písm. b), které mohou podstatným způsobem přispět k rozvoji třídění, účastnit se zasedání podvýborů a pracovních skupin Výboru znalců.

5. Návrhy na změny, které mají být provedeny ve třídění, mohou být předloženy příslušným úřadem kteréhokoli státu Zvláštní unie, Mezinárodním úřadem, mezivládními organizacemi zastoupenými ve smyslu odstavce 2., písm. b) ve Výboru znalců a každým státem nebo organizací, která byla výslovně vyzvána Výborem znalců, aby takové návrhy přednesla. Návrhy se sdělují Mezinárodnímu úřadu, který je předloží členům Výboru znalců a pozorovatelům nejpozději dva měsíce před zasedáním Výboru znalců, během něhož budou posuzovány.

6. Každý členský stát Výboru znalců má jeden hlas.

7. a) S výhradou ustanovení pod písmenem b) činí Výbor znalců svá rozhodnutí prostou většinou zastoupených a hlasujících států Zvláštní unie.

b) Rozhodnutí o zásadních úpravách v třídění se činí čtyřpětinou většinou zastoupených a hlasujících států Zvláštní unie. Zásadní úpravy se rozumí přesun výrobků nebo služeb z jedné třídy do druhé nebo zřízení nové třídy.

c) Jednací řád zmíněný v odstavci 4 stanoví, že s výjimkou zvláštních případů se zásadní úpravy v třídění provádějí po uplynutí stanovených časových období; Výbor znalců určuje délku každého časového období.

8. Abstence se nepočítá jako hlas.

Článek 4

Oznamování změn, počátek jejich platnosti a jejich zveřejňování

1. Změny, o nichž rozhodl Výbor znalců, jakož i doporučení Výboru znalců, oznamuje Mezinárodní úřad příslušným úřadům států Zvláštní unie. Zásadní úpravy vstupují v platnost šest měsíců po datu odeslání oznámení. Všechny jiné změny vstupují v platnost k datu, které určí Výbor znalců při rozhodnutí o změně.

2. Mezinárodní úřad včleňuje do třídívníku změny, které vstoupily v platnost. Tyto změny se uveřejňují v periodických časopisech určených Shromážděním uváděným v článku 5.

Článek 5

Shromáždění Zvláštní unie

1. a) Zvláštní unie má Shromáždění skládající se ze států, které ratifikovaly toto znění nebo k němu přistoupily.

b) Vláda každého státu je zastoupena jedním delegátem, který může mít své zástupce, poradce a znalce.

c) Výdaje každé delegace hradí vláda, která tuto delegaci ustanovila.

2. a) S výhradou ustanovení článků 3. a 4. Shromáždění;

I. projednává všechny otázky týkající se chodu a dalšího rozvoje Zvláštní unie a uplatňování této dohody;

II. dává Mezinárodnímu úřadu pokyny pro přípravu revizních konferencí, přičemž bere zřetel na připomínky států Zvláštní unie, které neratifikovaly toto znění nebo k němu nepřistoupily;

III. přezkoumává a schvaluje zprávy a činnost generálního ředitele Organizace (dále jen „generální ředitel“) týkající se Zvláštní unie a dává mu potřebné pokyny v otázkách kompetence Zvláštní unie;

IV. stanoví program, schvaluje tříletý rozpočet Zvláštní unie a schvaluje její závěrečné účty;

V. schvaluje finanční řád Zvláštní unie;

VI. zřizuje kromě Výboru znalců uvedené v článku 3 jiné výbory znalců a pracovní skupiny, které považuje za účelné pro uskutečnění cílů Zvláštní unie;

VII. rozhoduje o tom, které státy, jež nejsou členy Zvláštní unie, a které mezinárodní a mezinárodní nevládní organizace mohou být připuštěny jako pozorovatelé k jeho zasedání;

VIII. schvaluje úpravy článků 5 až 8;

IX. činí další vhodná opatření zaměřená na dosažení cílů Zvláštní unie;

X. plní všechny ostatní úkoly, které mu ukládá tato dohoda.

b) V otázkách, které zájímají rovněž jiné unie spravované Organizací, rozhoduje Shromáždění s přihlédnutím k doporučením Koordinačního výboru Organizace.

3. a) Každý členský stát Shromáždění má 1 hlas.

b) Polovina členských států Shromáždění tvoří kvorum.

c) Je-li na zasedání počet zastoupených států nižší než polovina, avšak činí-li nebo převyšuje-li jednu třetinu členských států Shromáždění, může Shromáždění činit rozhodnutí, a to bez ohledu na ustanovení písmene b); rozhodnutí Shromáždění, s výjimkou rozhodnutí o jednacím řádu, se však stanou vykonatelnými teprve po splnění dále uvedených podmínek. Mezinárodní úřad oznámí tato rozhodnutí těm členským státům Shromáždění, které nebyly zastoupeny, a vyzve je, aby ve lhůtě tří měsíců, která je počítána od data tohoto sdělení, odevzdaly písemně svůj hlas nebo abstenci. Jestliže po uplynutí této lhůty je počet států, které takto odevzdaly svůj hlas nebo abstenci, roven nejméně počtu států chybějících k dosažení kvora na zasedání, tato rozhodnutí se stanou vykonatelnými za předpokladu, že je současně dosaženo potřebné většiny.

d) S výjimkou ustanovení článku 8 odstavce 2. přijímá Shromáždění rozhodnutí dvou- a tříčlennou většinou odevzdaných hlasů.

e) Abstence se nepočítá jako hlas.

f) Delegát může zastupovat pouze jeden stát a může hlasovat pouze jeho jménem.

g) Členské státy Zvláštní unie, které nejsou členy Shromáždění, jsou připuštěny na jeho schůzi jako pozorovatelé.

4. a) Shromáždění se schází jednou za tři roky na řádné zasedání svolané generálním ředitelem, a to s výjimkou mimořádných případů, ve stejné době a na stejném místě jako Valné shromáždění Organizace.

- b) Shromáždění se schází na mimořádné zasedání svolané generálním ředitelem na žádost jedné čtvrtiny členských států Shromáždění.
 - c) Generální ředitel připraví pro každé zasedání pořad jednání.
5. Shromáždění schvaluje svůj jednací řád.

Článek 6

Mezinárodní úřad

- 1. a) Administrativní úkoly Zvláštní unie zajišťuje Mezinárodní úřad.
 - b) Mezinárodní úřad zejména připravuje zasedání a plní úkoly sekretariátu Shromáždění, Výboru znalců a všech ostatních výborů nebo pracovních skupin, které Shromáždění nebo Výbor znalců mohou zřídit.
 - c) Generální ředitel je nejvyšším úředníkem Zvláštní unie a zastupuje ji.
2. Generální ředitel a každý jím určený spolupracovník se účastní bez hlasovacího práva všech zasedání Shromáždění, Výboru znalců nebo všech ostatních výborů nebo pracovních skupin, které Shromáždění nebo Výbor znalců mohou zřídit. Generální ředitel nebo jím určený spolupracovník je z úřední povinnosti tajemníkem těchto orgánů.
- 3. a) Mezinárodní úřad připravuje podle pokynů Shromáždění revizní konference o ustanoveních Dohody, kromě článků 5 až 8.
 - b) Mezinárodní úřad se může radit o přípravě revizních konferencí s mezivládními organizacemi a s mezinárodními nevládními organizacemi.
 - c) Generální ředitel a osoby jím určené se účastní bez hlasovacího práva jednání revizních konferencí.

Článek 7

Financování

- 1. a) Zvláštní unie má svůj rozpočet.
 - b) Rozpočet Zvláštní unie obsahuje vlastní příjmy a výdaje Zvláštní unie, její příspěvek do rozpočtu společných výdajů unie a popřípadě částku danou k dispozici rozpočtu Konference Organizace.
 - c) Za výdaje společné uníím se považují výdaje, které se nevztahují výlučně na Zvláštní unii, nýbrž vztahují se také na jednu nebo více dalších uníí spravovaných Organizací. Podíl Zvláštní unie na těchto společných výdajích je úměrný zájmu, který má na nich Zvláštní unie.
2. Rozpočet Zvláštní unie se sestavuje s přihlédnutím k požadavkům koordinace s rozpočty ostatních uníí spravovaných Organizací.

3. Rozpočet Zvláštní unie je financován z těchto zdrojů:

- I. z příspěvků členských států Zvláštní unie;
- II. z poplatků a dávek za služby poskytované Mezinárodním úřadem z titulu Zvláštní unie;
- III. z výtěžku prodeje publikací Mezinárodního úřadu týkajících se Zvláštní unie a z dávek za tyto publikace;
- IV. z darů, odkazů a subvencí;
- V. z nájemného, úroků a dalších různých příjmů.

- 4. a) K určení částky příspěvků uvedených v odstavci 3. I., patří každý členský stát Zvláštní unie do téže třídy, do níž je zařazen v Pařížské unii na ochranu průmyslového vlastnictví, a platí své roční příspěvky podle počtu jednotek, jaký je stanoven pro takovou třídu v této Unii.
- b) Roční příspěvek každého členského státu Zvláštní unie sestává z částky, jejíž poměr k celkové částce ročních příspěvků všech států pro rozpočet Zvláštní unie je stejný jako poměr mezi počtem jednotek třídy, do které je zařazen, a celkovým počtem jednotek všech států.
- c) Příspěvky jsou splatné prvního ledna každého roku.
- d) Stát, který je v prodlení s placením svých příspěvků, nemá právo hlasovat v žádném orgánu Zvláštní unie, rovná-li se částka nedoplatků celkové částce příspěvků, které má platit tento stát za dva předcházející plné roky, nebo překračuje-li ji. Orgán Zvláštní unie může však dovolit takovému státu, aby v daném orgánu i nadále vykonával své hlasovací právo, má-li tento orgán za to, že k prodlení došlo za mimořádných a nevyhnutelných okolností.
- e) V případě, kdy rozpočet nebude schválen před začátkem nového finančního období, bude převeden rozpočet z minulého roku, a to způsobem stanoveným finančním řádem.

5. Výše poplatků a dávek za služby poskytované Mezinárodním úřadem z titulu Zvláštní unie určí generální ředitel, který o tom podá zprávu Shromáždění.

- 6. a) Zvláštní unie má provozovací kapitálový fond, který se vytvoří jednorázovou platbou poskytnutou každým státem Zvláštní unie. Stane-li se fond nedostatečným, rozhodne Shromáždění o jeho zvýšení.
- b) Výše počáteční platby každého státu do uvedeného fondu nebo jeho účasti na zvýšení tohoto fondu je úměrná ročnímu příspěvku toho kterého státu platnému v roce, během něhož se fond vytvoří nebo učiní rozhodnutí o jeho zvýšení.
- c) Poměrnou částku a způsob platby určí

Shromáždění na návrh generálního ředitele poté, co vyslechlo názor Koordináčního výboru Organizace.

7. a) Dohoda o sídle Organizace uzavřená se státem, na jehož území má Organizace své sídlo, stanoví, že tento stát poskytuje zálohy v případech, kdy je provozní kapitálový fond nedostačující. Výše těchto záloh a podmínky, za nichž jsou poskytovány, jsou v každém jednotlivém případě předmětem samostatných dohod mezi tímto státem a Organizací.

b) Stát uvedený pod písmenem a) a Organizace mají každý právo vypovědět závazek poskytovat zálohy, a to formou písemného oznámení. Výpověď se stane účinnou tři roky po uplynutí roku, ve kterém byla oznámena.

8. Revize účtů je zajišťována způsobem stanoveným finančním řádem jedním nebo více státy Zvláštní unie nebo externími revizory, které s jejich souhlasem ustanoví Shromáždění.

Článek 8

Úpravy článků 5—8

1. Návrhy na úpravy článků 5, 6, 7 a tohoto článku může předložit každý členský stát Shromáždění nebo generální ředitel. Tyto návrhy oznamuje generální ředitel členským státům Shromáždění alespoň šest měsíců před jejich projednáváním ve Shromáždění.

2. Úpravy článků uvedených v odstavci 1 schvaluje Shromáždění. Jejich schválení vyžaduje tříčtvrtinové většiny odevzdaných hlasů; avšak jakékoliv úpravy článků 5 a tohoto odstavce vyžadují čtyři pětiny odevzdaných hlasů.

3. Úpravy článků, uvedených v odstavci 1, vstoupí v platnost měsíc poté, co generální ředitel obdrží písemné oznámení o jejich přijetí, učiněné v souladu s příslušnými ústavními pravidly, a to od tří čtvrtin států, které jsou členy Shromáždění v době, kdy úprava byla schválena. Každá úprava uvedených článků takto přijatá váže všechny státy, které jsou členy Shromáždění v době, kdy úprava vstoupí v platnost, nebo které se stanou jeho členy později; avšak každá úprava, která má za následek zvýšení finančních závazků států Zvláštní unie, váže pouze ty státy, které notifikovaly takové úpravy.

Článek 9

Ratifikace a přístup; nabytí platnosti

1. Každý ze států Zvláštní unie, který podepsal toto znění, je může ratifikovat, a nepodepsal-li je, může k němu přistoupit.

2. Každý stát, který není členským státem Zvláštní unie, avšak je členem Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, může přistoupit k tomuto znění a stát se tak členem této Zvláštní unie.

3. Ratifikační listiny a listiny o přístupu se ukládají u generálního ředitele.

4. a) Toto znění nabývá platnosti tři měsíce poté, co byly splněny obě níže uvedené podmínky:

I. šest nebo více států odevzdalo své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu;

II. nejméně tři z těchto států jsou k datu, ke kterému toto znění je otevřeno k podpisu, státy Zvláštní unie.

b) Nabytí platnosti uvedené pod písmenem a) je účinné vůči zemím, které nejméně tři měsíce před uvedeným nabytím platnosti odevzdaly listiny o ratifikaci nebo o přístupu.

c) Pro každý další stát, na který se nevztahuje ustanovení písmene b), vstoupí toto znění v platnost tři měsíce po datu, kdy generální ředitel oznámí jeho ratifikaci nebo přístup, ledaže by v ratifikační listině nebo v listině o přístupu bylo uvedeno pozdější datum. V tomto případě vstoupí toto znění v platnost pro tento stát datem v listině uvedeným.

5. Ratifikace nebo přístup právem znamená přijetí všech ustanovení a přiznání všech výhod plynoucích z tohoto znění Dohody.

6. Poté, co vstoupí v platnost toto znění, žádný stát nemůže ratifikovat předchozí znění této dohody ani k němu přistoupit.

Článek 10

Doba trvání

Tato dohoda má stejnou dobu trvání jako Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví.

Článek 11

Revize

1. Tato dohoda může být periodicky revidována konferencemi států Zvláštní unie.

2. Revizní konference jsou svolávány na základě rozhodnutí Shromáždění.

3. Články 5—8 mohou být upravovány buď revizní konferencí, nebo v souladu s článkem 8.

Článek 12

Výpověď

1. Každý stát může vypovědět toto znění oznámením zaslaným generálnímu řediteli. Tato výpověď zahrnuje také výpověď toho znění nebo těch znění, které nebo která předcházela tomuto znění a jež stát dávající výpověď ratifikoval nebo k němuž (k nimž) přistoupil, a je účinná pouze pro stát, který ji podal, přičemž Dohoda zůstává platná a vykonatelná vůči ostatním státům Zvláštní unie.

2. Výpověď nabývá účinnosti jeden rok po dni, kdy o tom generální ředitel obdržel oznámení.

3. Právo výpovědi, obsažené v tomto článku, nemůže žádný stát vykonat, dokud neuplyne pět let ode dne, kdy se stal členem Zvláštní unie.

Článek 13

Odkaz na článek 24 Pařížské úmluvy

Ustanovení článku 24 stockholmského znění Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví z r. 1967 se použijí také pro tuto dohodu; jestliže však v budoucnu budou tato ustanovení upravena, bude se na tuto dohodu vztahovat poslední úprava ve vztahu k těm státům Zvláštní unie, které budou touto úpravou vázány.

Článek 14

Podpisy; jazyky; funkce depozitáře; oznámení

1. a) Toto znění je podepsáno v jediném originálním exempláři, vyhotoveném v jazyce anglickém a v jazyce francouzském, přičemž oba texty jsou stejně právoplatné. Je uloženo u generálního ředitele.
- b) Generální ředitel pořídí po konzultacích se zainteresovanými vládami oficiální texty tohoto znění Dohody, a do dvou měsíců po podpisu tohoto znění v dalších dvou jazycích, španělském a ruském, v nichž vedle jazyků uvedených pod písmenem a) byly podepsány stejně právoplatné texty Konvence ustavující Světovou organizaci duševního vlastnictví.

c) Generální ředitel pořídí oficiální texty tohoto znění Dohody po konzultacích se zainteresovanými vládami v jazyce německém, arabském, italském a portugalském a v dalších jazycích, jež může určit Shromáždění.

2. Toto znění zůstává otevřeno k podpisu do 31. prosince 1977.

3. a) Generální ředitel ověří a předá dvě kopie podepsaného textu tohoto znění vládám všech států Zvláštní unie a na žádost kteréhokoli jiného státu.

b) Generální ředitel ověří a předá dvě kopie každé úpravy tohoto znění vládám všech států Zvláštní unie a na požádání vládě kteréhokoli jiného státu.

4. Generální ředitel dá zaregistrovat toto znění u sekretariátu Organizace spojených národů.

5. Generální ředitel oznámí vládám všech členských států Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví:

- I. podpisy provedené podle odstavce 1;
- II. uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu podle článku 9. odstavce 3;
- III. datum vstupu tohoto znění v platnost podle článku 9. odstavce 4, písmene a);
- IV. přijetí úprav tohoto znění podle článku 8. odstavce 3;
- V. data, kdy tyto úpravy vstupují v platnost;
- VI. výpovědi obdržené podle článku 12.

119

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 27. července 1979

**o Obchodní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Republiky Mali**

Dne 25. září 1974 byla v Bamaku podepsána Obchodní dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Republiky Mali. Dohoda vstoupila v platnost podle svého článku X dnem 6. června 1978.

Ceský překlad textu Dohody se vyhlašuje současně.

První náměstek:

Ing. Knížka v. r.

OBCHODNÍ DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Republiky Mali

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Republiky Mali, vedeny přáním podpořit hospodářskou spolupráci a rozvíjet obchodní styky mezi oběma zeměmi na základě zásad rovnosti a vzájemných výhod, dohodly se takto:

Článek I

Obě smluvní strany, aby podpořily a usnadnily obchodní styky mezi oběma zeměmi, si vzájemně poskytnou zacházení podle zásady nejvyšších výhod ve všem, co se týká obchodu mezi oběma zeměmi.

Toto zacházení se nevztahuje:

- a) na výhody, které jedna ze smluvních stran poskytuje nebo v budoucnu poskytne sousedním zemím v zájmu usnadnění pohraničního styku;
- b) na výhody vyplývající z celní unie nebo mnohostranného preferenčního ujednání v obchodní nebo hospodářské oblasti, které byly nebo budou sjednány jednou ze smluvních stran.

Článek II

Za účelem usnadnění rozvoje vzájemné obchodní výměny je zboží obou zemí, na kterém mají smluvní strany zvláštní zájem, uvedeno v listinách

„A“ a „B“ připojených k této dohodě. Listiny mají indikativní charakter.

Článek III

Příslušné úřady obou smluvních stran budou v případě potřeby bez průtahů vydávat povolení nutná k vývozu a dovozu zboží vyměňovaného v rámci této dohody.

Článek IV

Platby za zboží a služby uskutečňované v rámci této dohody budou prováděny podle Protokolu o úpravě platů mezi oběma zeměmi, podepsaného v Bamaku dne 25. září 1974.

Článek V

Dovozy a vývozy zboží podle této dohody se budou provádět podle podmínek kontraktů uzavíraných mezi československými organizacemi zahraničního obchodu jakožto nezávislými právníckými osobami nebo jinými nezávislými československými právníckými osobami, oprávněnými podle československých předpisů provozovat zahraniční obchod na jedné straně a maliskými fyzickými nebo právníckými osobami na druhé straně.

Článek VI

Obě smluvní strany povolí dovoz a vývoz níže uvedených předmětů bez cla, bez daní a jiných dávek stejné povahy, jako:

- a) vzorků a propagačního materiálu, které budou potřebné pro získávání objednávek a pro propagaci a nebudou určeny k prodeji;
- b) předmětů a zboží určených pro veletrhy a stálé nebo dočasné výstavy za podmínky, že budou vyvezeny zpět;
- c) označených obalů dovezených k naplnění, jakož i obalů, které obsahují dovážené předměty a musí se vrátit do skončení dohodnutého období;
- d) drobného nářadí určeného k montážním pracím, k zařizování veletrhů a výstav.

Článek VII

Za účelem podpory rozvoje obchodních styků mezi oběma zeměmi poskytne každá ze smluvních stran ve své zemi druhé smluvní straně výhody potřebné k účasti na veletrzích a k organizaci obchodních výstav.

Článek VIII

Zřizuje se smíšená komise složená ze zástupců obou vlád, která bude pověřena dohledem nad řádným prováděním této dohody.

Tato komise se sejde na žádost jedné nebo druhé smluvní strany.

Datum a místo schůzky budou dohodnuty oběma stranami.

Za vládu
Československé socialistické
republiky:

Vladimír Loskot v. r.

Komise bude moci upravovat listiny zboží připojené k této dohodě a bude předkládat oběma vládám návrhy opatření ke zlepšení hospodářských a obchodních styků mezi oběma zeměmi.

Článek IX

Dohoda o výměně zboží a platech mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Republiky Mali, podepsaná v Praze dne 15. listopadu 1960, přestane platit v den, kdy vstoupí v platnost tato dohoda.

Článek X

Tato dohoda bude předložena ke schválení příslušným úřadům v souladu s ústavními předpisy platnými v každé z obou zemí. Vstoupí v platnost v den výměny schvalovacích dokumentů.

Článek XI

Tato dohoda se uzavírá na období tří let. Bude mlčky prodlužována z roku na rok pro nové období jednoho roku, pokud ji jedna nebo druhá smluvní strana nevypoví tři měsíce před skončením příslušného roku.

Při skončení platnosti této dohody budou její ustanovení platit i nadále pro všechny kontrakty uzavřené v době její platnosti a nevyplněné ke dni skončení její platnosti.

Sepsáno v Bamaku dne 25. září 1974 ve dvou původních vyhotoveních v jazyce francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Republiky Mali:
Assim Diawara v. r.

LISTINA „A“**Československé vývozy do Republiky Mali**

1. Dieselmotory, dieselagregáty a součástky
2. Dieselmotory, dieselagregáty a součástky 20—45 CV
3. Stroje stavební, pro veřejné práce a stavby silnic a budov
4. Důlní zařízení
5. Různé průmyslové stroje a přístroje s příslušenstvím a součástkami (zvedáky, kladkostroje, šroubové zvedáky, vozíky, výtahy atd.)
6. Obráběcí stroje

7. Ruční čerpadla, odstředivky a motorová čerpadla atd.
8. Kompletní investiční celky
9. Těžká investiční zařízení
10. Těžká investiční zařízení železniční
11. Těžká elektrická zařízení, signalizační, elektrická zařízení, kondenzátory, vypínače a ochranné přístroje, reostaty, regulátory atd., žárovky a zářivky, dráty, kabely a vodiče, uhlíky a izolátory

12. Zemědělské stroje a náhradní díly
13. Speciální vozidla
14. Motocykly a jízdní kola s pomocným motorem včetně postranního vozíku
15. Díly a komponenty motocyklů; součástky a příslušenství motocyklů a jízdních kol
16. Pneumatiky a duše pro jízdní kola a motocykly — nové
17. Pneumatiky pro zemědělské, důlní a stavební stroje
18. Dopravní pásy
19. Kozžené řemeny transmissní (výrobky z kůže pro technické použití)
20. Dopravní a transmissní pásy gumové
21. Výrobky z technické gumy, gumové hadice, gumové koberce
22. Průmyslové řetězy
23. Hustilky
24. Autovýstroj, součástky, příslušenství a díly (s výjimkou chladičů)
25. Užitková vozidla do 3000 cm³ v montovaném stavu
26. Traktory v montovaném stavu
27. Osobní automobily a sportovní vozy v montovaném stavu
28. Železářské zboží včetně strojků na maso a větruvzdorných lamp
29. Ruční nářadí (kromě lopat, motyk a krumpáčů), nožnické výrobky, kovové přístroje a přístroje pro domácnost
30. Drobné kovové zboží
31. Bergmanovy trubky
32. Kuchyňská zařízení elektrická a plynová
33. Různé plynové nebo elektrické vařiče, tepelné radiátory a plynové vařiče pro kemping atd.
34. Různý elektrický materiál včetně elektrosvářeček a elektromotorů
35. Smaltované výrobky (nádoby) a vany kromě výrobků vyráběných v Mali
36. Suché články
37. Přesné nářadí a nástroje a měřicí přístroje
38. Přístroje na měření množství tekutin
39. Instalátorská zařízení (pro umyvadla, bidety, sprchy, vany), výlevky, uzavírací kohouty z bronzu nebo mosazi s vnitřním závitem do 20 mm
40. Kancelářské stroje
41. Šicí stroje pro domácnost
42. Radiopřijímače, příslušenství a součástky
43. Televizní přijímače v montovaném stavu
44. Optické, fotografické, kino-fotopřístroje, přesné nástroje lékařské a chirurgické, díly a součástky
45. Přístroje pro záznam a reprodukci zvuku, díly a součástky
46. Přístroje lékařské a vědecké
47. Textilní stroje a součástky
48. Obuvnické a koželužské stroje s příslušenstvím
49. Tiskařské stroje a součástky
50. Telefonní aparáty, mikrofony, zesilovače a jiné telekomunikační přístroje a součástky
51. Hodinářské výrobky a součástky
52. Letadla sportovní, výcviková a turistická, motory, vrtule a náhradní díly
53. Lovecké zbraně, příslušenství a munice
54. Výbušniny a pyrotechnické výrobky
55. Různé hutnické výrobky
56. Ložiska
57. Chemické výrobky a barviva
58. Suroviny pro farmaceutický průmysl a farmaceutické výrobky
59. Řezivo
60. Osvětlovací sklo a lustry
61. Poháry, číše, výběrové sklo duté
62. Sklo okenní bezbarvé
63. Sklo lité, skleněná mozaika, skleněné cihly
64. Výrobky keramické
65. Obkladačky a dlaždice
66. Zdravotní keramika
67. Různé brusné výrobky
68. Sportovní a rybářské potřeby
69. Kovové potřeby obuvnické, krejčovské a brašnářské (přezky, zámky atd.)
70. Zboží pro kemping a pláž
71. Tkaniny z bavlny nebo z umělé stříže 55.09
72. Tkaniny z bavlny nebo z umělé stříže potlačené
73. Tkaniny z umělého textilního vlákna 51.04.61
74. Tkaniny ze syntetického textilního vlákna (Tergal)
75. Příze a vlákna ze syntetického a umělého vlákna nekonečná a spředená
76. Příze a vlákna syntetická nekonečná (nylon)
77. Různé příslušenství oděvů z tkanin (kapesníky, výztuhy, kravaty)
78. Viskozová stříž
79. Plachtovina pro technické účely
80. Nítě z bavlny a umělého vlákna
81. Podlahová krytina (moquettes)
82. Velur, aksamit, samet
83. Impregnované tkaniny
84. Náhražka kůže
85. Umělá kůže
86. Rotační papír pro tisk
87. Dopisní papír a Bristol
88. Papír kraft pro cementové pytle
89. Jiné papíry

- 90. Surový cukr
- 91. Cukrovinky
- 92. Chmel
- 93. Slad
- 94. Sadbové brambory
- 95. Konzumní brambory
- 96. Bramborový škrob
- 97. Šunka a párky

- 98. Pivo
- 99. Sýry
- 100. Kondenzované mléko a mléko sušené
- 101. Máslo
- 102. Umělé kameny syntetické
- 103. Bižuterie
- 104. Veletržní kontingent
- 105. Různé

LISTINA „B“

maliské vývozy do Československé socialistické republiky

- 1. Bavlněné vlákno
- 2. Bavlna
- 3. Podzemnice olejná
- 4. Pokrutiny
- 5. Arabská klovatina

- 6. Tabák
- 7. Ovoce a zelenina
- 8. Sól kamenná
- 9. Ostatní produkty

120

VYHLÁŠKA

Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj

ze dne 14. srpna 1979

o prostorové identifikaci informací

Federální statistický úřad podle § 35 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, a federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj podle § 130 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), stanoví:

§ 1

Předmět úpravy

(1) Touto vyhláškou se upravuje způsob prostorové identifikace sociálně ekonomických informací¹⁾ a územně technických informací v informačních soustavách včetně automatizovaných informačních systémů.

(2) Územně technické informace jsou údaje

k určování a posuzování stavu, využití a změn v území.²⁾

(3) Prostorová identifikace informací podle odst. 1 se provádí podle částí území (dále „prostorové jednotky“), na nichž vznikly sledované sociálně ekonomické nebo územně technické jevy.

Prostorové jednotky

§ 2

Prostorové jednotky pro účely této vyhlášky jsou:

- a) územně technické jednotky (stálé statistické obvody),
- b) základní sídelní jednotky,
- c) základní územní jednotky.

¹⁾ § 1 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací.

²⁾ Územně technickými informacemi se rozumějí údaje o plochách v území podle funkcí (např. výroby, stavebnictví, zemědělství, rekreace, bydlení atd.) a údaje o nárocích na území; jsou např. obsaženy v registračních listech územně plánovací dokumentace podle § 1 odst. 5 vyhlášky č. 84/1976 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci.

§ 3

Územně technickou jednotkou je zásadně katastrální území.³⁾ Pokud je výjimečně katastrální území děleno hranicemi základní územní jednotky (§ 5), pohlíží se na takto vzniklé části katastrálního území jako na samostatné územně technické jednotky. Územně technická jednotka je stálým statistickým obvodem pro prostorovou identifikaci sociálně ekonomických a územně technických jevů v plošných strukturách území.

§ 4

(1) Základní sídelní jednotka je skladebnou částí sídelního útvaru;⁴⁾ je určena pro prostorovou identifikaci a sledování sociálně ekonomických a územně technických jevů přímo vázaných na osídlení. Tvoří ji buď sídelní lokalita nebo urbanistický obvod.⁵⁾

(2) Sídelní lokalitu tvoří samostatné seskupení objektů pro bydlení⁶⁾ včetně území upraveného pro potřeby sídelního útvaru a případných výrobních, technických a občanských zařízení. Od sebe navzájem jsou sídelní lokality odděleny nezastavěnými plochami nebo hranicemi katastrálních území.

(3) Územní obvody vybraných měst⁷⁾ se dělí na urbanistické obvody zpravidla v souladu s funkčními plochami vymezenými územně plánovací dokumentací. Hranice urbanistických obvodů musí probíhat po přirozených a v území identifikovatelných prvcích.

§ 5

Základní územní jednotkou se rozumí taková prostorová jednotka, která se pro výkon státní správy již dále nečlení.⁸⁾ Územní obvod každé základní územní jednotky může být tvořen souhrnem několika územně technických jednotek nebo je totožný s jednou územně technickou jednotkou.

§ 6

Prostorové jednotky se označují identifikačními čísly, která stanoví Federální statistický úřad v dohodě s federálním ministerstvem pro technický a investiční rozvoj a popisují se názvy⁹⁾ a dalšími charakteristikami, vyjádřenými zpravidla formou kódů. Identifikační číslo se po dobu existence prostorové jednotky nemění; příslušnost těchto jednotek k okresům a krajům, resp. k jednotkám územního členění státu postaveným jim naroveň,¹⁰⁾ se určuje nezávisle na identifikačních číslech doplňkovými kódy.¹¹⁾

§ 7

(1) Prostorové jednotky, jejich identifikační čísla a základní charakteristiky jsou uvedeny v jednotném číselníku prostorových jednotek,¹²⁾ který vydává Federální statistický úřad v součinnosti s federálním ministerstvem pro technický a investiční rozvoj.

(2) Obsah jednotného číselníku prostorových jednotek s některými dalšími údaji je uložen v centrálně vedeném automatizovaném registru prostorových jednotek. Oprávnění orgánů a organizací čerpat údaje tohoto registru formou sestav nebo ji-

³⁾ § 1 odst. 1 vyhlášky č. 23/1964 Sb., kterou se provádí zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí.

⁴⁾ § 14 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon); § 1 odst. 2 vyhlášky č. 84/1976 Sb.

⁵⁾ Základní sídelní jednotky obojího druhu jsou vedeny v evidenci Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj.

⁶⁾ Vyhláška č. 89/1967 Sb., o zavedení a využívání jednotné klasifikace stavebních objektů.

⁷⁾ Vybraná města, jakožto střediska osídlení oblastního a obvodního významu (usnesení vlády ČSR č. 283/1971, usnesení vlády SSR č. 1/1972) a střediska osídlení místního významu, která dosáhla velikosti 10 000 obyvatel, evidují ministerstva výstavby a techniky republik.

⁸⁾ Jsou to zejména všechny obce bez ohledu na to, zda mají vlastní národní výbor, dále obvody a městské části měst Plzně, Brna, Ostravy a Košic, územní obvody MNV v hl. městě Praze a v hl. městě SSR Bratislavě, na roveň obcí postavené části územních obvodů národních výborů podle § 9 zákona o národních výborech (úplné znění č. 28/1972 Sb. pro ČSR a č. 27/1972 Sb. pro SSR), dále vojenské újezdy (zákon č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech), popřípadě jiné, pro účely státní správy dále nečleněné jednotky, nikoli však části obcí.

⁹⁾ Pojmenování územně technických jednotek přihlíží k názvosloví operátů evidence nemovitostí vymezených ustanoveními vyhlášky č. 23/1964 Sb., pro základní územní jednotky je to zákon č. 36/1960 Sb., o územním členění státu, ve znění předpisů jej měnících a novelizujících, dále vyhláška č. 97/1961 Sb., o názvech obcí, označování ulic a číslování domů, ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 1/1963 Sb. (pro ČSR) a vyhlášky č. 93/1970 Sb., o určování názvů obcí a jejich částí, ulic a jiných veřejných prostranství a číslování budov (pro SSR). Názvy základních sídelních jednotek se přejímají z mapového díla (§ 7 odst. 3) nebo z územně plánovací dokumentace.

¹⁰⁾ § 2 zákona č. 36/1960 Sb., o územním členění státu, § 1 odst. 2 zákona Slovenské národní rady č. 130/1970 Sb., o územním členění Slovenské socialistické republiky.

¹¹⁾ Výnos Federálního statistického úřadu č. 1793/78-032-918 ze dne 9. června 1978, kterým se upravuje číselné označování krajů a okresů v ČSSR. Publikováno ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů pod č. 8 v částce 7—8/1978. Registrováno ve Sbírce zákonů, částka 25/1978.

¹²⁾ Tisk a distribuci jednotlivých dílů číselníku zajišťuje Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů (SEVT) Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, PSČ 118 16.

ných nosičů dat stanoví v jednotlivých případech Federální statistický úřad v dohodě s federálním ministerstvem pro technický a investiční rozvoj podle požadavků ústředních orgánů.

(3) Územní vymezení a názvy základních sídelních jednotek (§ 4) jsou vyznačeny v jednotném mapovém díle.¹³⁾

§ 8

Využívání prostorové identifikace informací

Všechny organizace jsou povinny používat identifikačních čísel, popřípadě i ostatních údajů podle § 6 k prostorové identifikaci informací

- a) při statistickém zjišťování v rozsahu a způsobem stanoveným Federálním statistickým úřadem, popřípadě ústředními statistickými orgány republik, a pokud jde o účetní výkaznictví, federálním ministerstvem financí v dohodě s Federálním statistickým úřadem,
- b) o územně technických jevech v soustavě vybraných informací pro výstavbu,¹⁴⁾ v podkladech pro územní plánování a při sledování technického a investičního rozvoje v rozsahu a způsobem stanoveným federálním ministerstvem pro technický a investiční rozvoj,
- c) v oblastních (regionálních) plánech¹⁵⁾ v rozsahu a způsobem stanoveným v jednotných metodických pokynech vydávaných Státní plánovací komisí¹⁶⁾ nebo v metodických pokynech pro vypracování oblastních plánů, vydávaných ústředními plánovacími orgány republik,¹⁷⁾
- d) v podkladech pro sestavování rozpočtů a finančních plánů a pro sestavování závěrečných

účetů v rozsahu a způsobem stanoveným příslušnými finančními orgány,¹⁸⁾

- e) v dokladech týkajících se dodavatelsko-odběratelských vztahů (hospodářské smlouvy, objednávky atp.) v případech stanovených Federálním statistickým úřadem nebo jinými ústředními orgány,¹⁹⁾
- f) ve zvlášť organizovaných evidencích, pasportech a rejstřících²⁰⁾ v rozsahu a způsobem stanoveným Federálním statistickým úřadem v součinnosti s věcně příslušnými ústředními orgány,
- g) v jiných integrovaných informačních soustavách,²¹⁾ je-li oprávněnými orgány stanoveno sledované jevy prostorově identifikovat.

Závěrečná ustanovení

§ 9

Používat ve styku mezi organizacemi odchýlného způsobu prostorové identifikace informací od zásad stanovených touto vyhláškou nebo požadovat prostorovou identifikaci informací od organizací podle jiných prostorových jednotek, než které jsou stanoveny v § 2, může ve výjimečných případech povolit Federální statistický úřad v dohodě s federálním ministerstvem pro technický a investiční rozvoj na návrh příslušného ústředního orgánu. Pokud jde o ústřední orgány republik, podávají návrhy prostřednictvím ústředních statistických orgánů republik.

§ 10

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1980.

Ministr ČSSR
pro technický a investiční rozvoj:

Ing. Šupka v. r.

Předseda
Federálního statistického úřadu:
Ing. Kazimour CSc. v. r.

¹³⁾ „Mapa základních územních jednotek“ je vydávána v gesci federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj Českým úřadem geodetickým a kartografickým v součinnosti s ministerstvem výstavby a techniky ČSR a Slovenským úřadem geodézie a kartografie v součinnosti s ministerstvem výstavby a techniky SSR.

¹⁴⁾ § 128 zákona č. 50/1978 Sb.

¹⁵⁾ § 3 písm. e) zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování.

¹⁶⁾ § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 145/1970 Sb.

¹⁷⁾ § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 145/1970 Sb.

¹⁸⁾ § 9 odst. 4 a § 25 odst. 3 zákona č. 134/1970 Sb., o pravidlech státního rozpočtu československé federace a o zásadách hospodaření s rozpočtovými prostředky státních rozpočtů federace a republik (rozpočtová pravidla).

¹⁹⁾ Zejména při zavádění sjednocených vzorů prvotních záznamů a běžných zápisů podle vyhlášky č. 78/1977 Sb., o zavádění sjednocených vzorů prvotních záznamů a běžných zápisů v informační soustavě organizací.

²⁰⁾ § 2 písm. f) zákona č. 21/1971 Sb.

²¹⁾ Resortní informační systémy, automatizovaný informační systém národních výborů a jiné účelové informační systémy.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků železnic a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos** ze dne 10. května 1979 čj. 10 555/1979-03, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 14. července 1976 č. 16 430/1976-03, **o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích v působnosti federálního ministerstva dopravy** ve znění výnosu ze dne 22. února 1978 čj. 6714/1978-03.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. června 1979 a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor práce a mezd) a v organizacích, na něž se výnos vztahuje.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvy práce a sociálních věcí ČSR a SSR, ministerstvy výstavby a techniky ČSR a SSR a Ústřední radou odborů **výnos** federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 2 ze dne 31. ledna 1979, **kterým se mění a doplňuje výnos č. 3** ze dne 26. dubna 1976 **o odměňování pracovníků centrálně řízených organizací výzkumné a vývojové základny, ve znění výnosu č. 8** ze dne 25. května 1977.

Výnos nabyl účinnosti 1. února 1979.

Výnos byl rozeslán všem zainteresovaným ústředním orgánům a je do něho možno nahlédnout na federálním ministerstvu pro technický a investiční rozvoj, ministerstvu výstavby a techniky ČSR a ministerstvu výstavby a techniky SSR.

Výnos byl rovněž zveřejněn v části 1—2, ročník 1979 Zpravodaje federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a ministerstev výstavby a techniky republik.

Ministr vnitra Československé socialistické republiky

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu dne 6. září 1979 **rozkaz č. 19 — Odměňování občanských pracovníků — zdravotnických pracovníků v oboru působnosti federálního ministerstva vnitra — změna.**

Rozkaz nabyl účinnosti dnem 1. září 1979.

Rozkazem se mění rozkaz ministra vnitra ČSSR č. 15/1978 — Odměňování občanských pracovníků — zdravotnických pracovníků v oboru působnosti federálního ministerstva vnitra (reg. v části 24/1978 Sb.).

Do rozkazu lze nahlédnout ve federálním ministerstvu vnitra.

Federální ministerstvo zahraničního obchodu

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev a podle § 95 zákoníku práce **výnos č. 12/1979** Věstníku federálního ministerstva zahraničního obchodu **o odměňování obchodně provozních pracovníků v podniku zahraničního obchodu Tuzex.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1979 a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničního obchodu a ostatních ústředních orgánech státní správy, jakož i v právních odděleních organizací oprávněných k zahraničně obchodní činnosti.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos ze dne 20. června 1979 čj. 17 483/79-Va/3 o odměňování pracovníků uměleckých svazů.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1979. Lze do něho nahlédnout na ministerstvu kultury České socialistické republiky.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

vydalo podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s českým výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos ze dne 28. května 1979, čj. 242-1112-17.5.1979 o odměňování pracovníků dělnických povolání v zařízeních sociálního zabezpečení.**

Výnos se vztahuje na pracovníky dělnických povolání pracující v organizacích a zařízeních sociálního zabezpečení.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1979, byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky, částka 8/1979, a lze do něho nahlédnout na okresních národních výborech — odborech sociálních věcí a zdravotnictví.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 47 a 49 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **výnos ze dne 11. 10. 1978 čj. ČHL 482-19.5.1978, kterým se prohlašují další přírodní zdroje minerálních vod za přírodní léčivé zdroje a za přírodní minerální vody stolní.**

Za přírodní léčivé zdroje a za přírodní minerální vody stolní se prohlašují přírodní zdroje minerálních vod nacházející se na katastrálních územích Teplice v Čechách, Teplice nad Bečvou, Korunní a Dolní Lomnice, které budou využívány k účelům léčebně preventivní péče a pro účely zřídlení v organizacích Čs. státních lázní a zřídlení, generálního ředitelství pro ČSR, Praha.

Tímto výnosem se dále stanoví názvy jednotlivých přírodních léčivých zdrojů a přírodních minerálních vod stolních, jejich klasifikace a ochrana.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979. Je uveřejněn v částce 9—10/1979 Věstníku MZ ČSR a je možno do něho nahlédnout v Českém inspektorátu lázní a zřídlení ministerstva zdravotnictví ČSR, v odborech zdravotnictví a odborech sociálních věcí a zdravotnictví krajských a okresních národních výborů a u příslušných krajských a okresních hygieniků.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

vydalo v dohodě se slovenskou Odborovou radou a ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 19 odst. 1 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **výnos ze dne 13. července 1979 č. Z-6796/1979-B/1, kterým se mění a doplňuje výnos č. 13/1978 Ú. v. SSR o poskytování lázeňské péče v zařízeních státní zdravotnické správy (uveřejněný i pod č. 6/1978 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR), registrovaný v částce 20/1978 Sb.**

Předmětným výnosem se mění a doplňuje Indikační seznam pro lázeňskou péči o zletilé a dorost — část A přílohy k výnosu č. 13/1978 Ú. v. SSR (č. 6/1978 Věstníku MZ SSR).

Výnos je uveřejněn pod č. 3/1979 Ú. v. SSR a pod č. 12/1979 Věstníku MZ SSR a lze do něho nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, odborech zdravotnictví KNV a ONV a na ústavech národního zdraví.